

V+

Borovška gora

51

Področje:	Kočevsko in Gorjanci
Območje:	iz Kočevske Reke na Goteniški Snežnik, od tam na Borovško goro, v strmem spu-stu čez skriti prehod po Strmi rebri v dolino Kolpe in do Petrine, potem pa nazaj na Gote-niško goro in skozi Borovec na izhodišče
Izhodišče:	Kočevska Reka (569 m n.v.)
Karte:	Kočevsko 1:50 000; Atlas Slovenije 202,201,218,219
Dolžina (km):	72 km; varianta čez Banjo Loko 75 km
Višinska razlika (m):	1750
Čas vožnje:	7:00
Nošenje kolesa:	0
Zahtevnost vzpona:	vzpon po cesti na Goteniški Snežnik V 3 z nekaj mesti V 4; zadnji del po markirani poti na vrh V 6; iz vasi Potok na Stružnico V 4; drugo V 2 - V 3
Zahtevnost spusta:	z vrha Goteniškega Snežnika po markirani poti do ceste S 4 z mesti S 5; Čez Strmo reber v Zg. Čačič S 5 - S 6; drugo S 1 in S 2
Zahtevnost skupaj:	V+
Značilnosti:	ena najdaljših tur v tem vodniku, po najbolj divjih in odmaknjenih gozdnih predelih Slovenije, orientacijsko zelo zahtevna.
Najnižja točka:	220 m n.v.
Najvišja točka:	1284 m n.v.
Višinski diagram:	

Borovška gora

OPIS

▲Začnemo pri cerkvi v Kočevski Reki (569 mn.v. ↑ **[1]**). Peljemo se mimo črpalke. Na križišču za njo zavijemo levo, po asfaltni cesti v smeri kažipotata za Gotenico (Desna cesta pelje v smeri oznake za Lovski dom Koče.). Po dobrem kilometru rahlega vzpona zavijemo levo (575 m n. v. ← **[2]**) na markirano gozdno cesto.

▼Naslednjih 600 dolžinskih m do nivoja doline potoka se peljemo v položnem spustu.

▲Nadaljujemo vzpon po valovitem terenu. Pripeljemo se do odcepa (590 mn.v. ↑ **[3]**) slabe gozdne ceste, ki gre levo v klanec in se slepo konča na področju Jam. Do

naslednjega razcepa kolesarimo v neenakomernem vzponu (685 mn.v. ↑ [4]). Tu gremo naravnost, v smeri markacij (Odcep, ki zavije ostro desno, pelje pod hrib Ramšnik.). Naslednjih 800 m je bolj strmih, potem pa pridemo na izravnavo (720 m n.v.).

▼Sledi rahel spust. Malo naprej je odcep (725 m n. v. ← [5]) slabe ceste, ki zavije desno. Tu gremo mi levo.

▲Vzpnemo se po kratkem, strmem klanecu, potem pa se peljemo po bolj položnem do križišča (840 m n. v. →→ [6]). Tu zavijemo ostro desno (Cesta, ki gre naravnost, pelje proti Reškemu hribu.). Vozimo se mimo zapuščene lesene kočice in od tod v bolj strmem vzponu po valovitem terenu. Naslednji kilometer in polje precej bolj strm. Največji naklon je na ovinkih. Pridemo na izravnavo in do odcepa (1040 m n. v. ↑ [7]) slabe ceste za Kameni zid, ki zavije ostro desno. 100 m naprej je še en odcep (1050 m n. v. → [8]) slepe ceste, ki gre levo. Tu zavijemo desno in se ponovno zapeljemo v srednje strm klanec. Po njem pridemo do izrazitega desnega ovinka (1100 m n. v. →→ [9]), kjer se levo odcepi slab kolovoz, malo naprej pa še markirana pot (To je ena od dveh pešpoti, po katerih lahko pridemo na vrh Goteniškega Snežnika.). Peljemo se naprej po cesti in v srednje strmem vzponu dosežemo na sedlo (1180 m n. v. ← [10]), kjer je nekaj klopi za najbolj utrujene. Tu zavijemo s ceste levo na slab, markiran kolovoz. Kmalu se začne zelo strm in izjemno zahteven klanec (Prevozen je le v suhem; V 6.), ki se v nadaljevanju malo položi (V 5). Po njem pridemo na sedlo, poraščeno s smrekica-mi. Nadaljujemo po markirani stezi med smrekami in se ponovno zapeljemo v izjemno zahteven klanec (Za začetni, najbolj strm del, je potreben zalet; V 6). Po težavnem travnatem kolovozu (vzpon V 5 - V 6) pridemo na drugo sedlo. Od tod moramo nekaj korakov na kamniti vrh Goteniškega Snežnika (1290 m n. v. ↓ [11]) peš.

▼Spust z vrha do ceste poteka po smeri vzpona (S 4 z mesti S 5). Tu (1180 m n. v. ← [10]) zavijemo levo v smeri oznake za Medvedjak in Gotenico (Smernik je na drevesu.). V rahlem spustu se pripeljemo do križišča (1140 m n. v. ← [12]), ki je približno 900 m naprej. Gremo levo, po slabi cesti (Boljša cesta, ki gre ostro desno, pelje v smeri kažipota Medvedjak - žaga.). Malo naprej prikolesarimo do peskokopa in konca ceste. Naprej gremo po ravnem, po kolovozu, ki nas po nekaj sto metrih pripelje do začetka gozdne ceste in na obračališče. 300 m naprej je še eno obračališče. Do tod se vozimo ves čas po ravnem, potem pa naslednji slab kilometer do še ene izravnave (1180 m n. v.) rahlo navzgor. Do velike jase se peljemo po ravnem. 400 m naprej je začetek položnega spusta. Po njem pridemo do majhnega obračališča na desni, potem pa kratko kolesarimo spet po ravnem. Sledi rahel spust, po katerem se pripeljemo do odcepa (980 mn.v. ↑ [13]), ki zavije levo za Reški hrib. Tu gremo naravnost in naprej do naslednjega križišča (935 m n. v. ←← [14]), kjer zavijemo ostro levo (Desna cesta pelje v Medvedjak). Naslednji slab kilometer se peljemo v rahlem spustu, potem pa se kratko vzpnemo navzgor na sedelce in ponovno položno spustimo do stičišča (860 m n. v. → [15]) z asfaltno cesto Borovec - Dragarji. Tu zavijemo desno in gremo do konca asfalta ter križišča (865 m n. v. ← [16]) treh cest. Skrajna leva, ki pelje navzgor, je slepa. Desna, ki vodi navzdol, je odcep za zapuščeno in z zapornico zaprto naselje Dragarji. Srednja, ki se zmerno vzpenja, je prava.

▲Po njej se peljemo v nekaj bolj strmem vzponu na izravnavo in do odcepa (990 m n. v. →→ [17]) kolovoza, ki zavije ostro desno (Ta je 2,2 km naprej od križišča treh cest. Pozor-to je ključno orientacijsko mesto!).

▼Zavijemo s ceste desno na slab, pogosto zrit in blaten kolovoz in po njem položno navzdol. Po nekaj sto metrih se pripeljemo na veliko travnato jaso in do lovske kolibe (890 m n. v. ←[18]). Pri njej zavijemo levo in nadaljujemo po slabem kolovozu v smeri JV. Peljemo se mimo lovske opazovalnice na desni. Po prehodu strme grape se kolovoz razcepi. Sledimo levemu kraku (Desni, ki gre navzdol, je bližnjica, ki v pelje ob telefonski napeljavi in se nižje priključi levi varianti; za vožnjo je ta pot manj primerna.). Po levem kolovozu pridemo skozi redek gozd na travnik. Na njegovem desnem delu je lovska opazovalnica. Po levem robu jase pridemo na spet bolj izrazit kolovoz. Peljemo se po ravnem okoli hriba. Nato se prične kolovoz spuščati. Prvi del spusta je zahteven (S 4), vmes je nekaj zelo zahtevnih mest (S 5). Nad ovinkom, na katerem se srečamo s telefonsko napeljavo in že omenjeno bližnjico z desne, pa postane spust izjemno zahteven (S 6). Odsek pod ovinkom je zaradi kamnitih pragov zelo težko prevozen (Na mestu ali dveh je potreben sestop.). Nižje je spet nekaj lažje (S 5). Zadnja, dolga prečnica v Zg. Čačič je zelo zahtevna (S 5), vmes je nekaj mest S 6. Pri kmetiji pridemo iz gozda na piano. Zavijemo desno, mimo drvarnice in hiše, do stika z asfaltno cesto v Zg. Čačiču (580 m n. v. → [19]). Tu zavijemo desno in se v zmernem spustu po ozki asfaltni cesti peljemo mimo odcepa (550 m n. v. ↑ [20]), ki gre desno v smeri kažipota za Bezgovico. 100 m naprej je na desni še en odcep nove makadamske ceste (Na kartah ga ni. To je povezava z Bezgarji). Peljemo se naravnost po slabi cesti (To je makadam z ostanki nekdanjega asfalta.). V zmernem spustu prikolesarimo do ceste (460 m n. v. ↑ [21]), ki se odcepi levo za Križmane. Nadaljujemo naravnost. Vozimo se skozi vas Podvrh ter naprej do križišča (380 m n. v. ↑ [22]), kjer gremo naravnost (Desni odcep je nova, za asfaltiranje pripravljena cesta, ki pelje v Strojiče in je na kratah vrisana kot kolovoz.). Nadaljujemo po ravnem okoli hriba. Gremo mimo odcepa slabe ceste, ki zavije desno v klanec (Te ni na kartah.). Ponovno se spustimo navzdol in se mimo smetišča na levi pripeljemo do table Sela. Tu je začetek makadamske ceste, ki je pripravljena za asfaltiranje. V zmernem spustu se peljemo med hišami in pridemo na asfaltno cesto (300 m n. v. ← [23]) Osilnica - Čabar. Tu gremo levo. Vozimo se skozi vasi Ribjek, Ložec, Grintovec pri Osilnici, Bosljiivo Loko in Mirtoviče. Ves čas se peljemo ob reki Kolpi, včasih nekoliko navzgor, včasih po ravnem ali navzdol (Cesta od Mirtovičev naprej v Atlasu Slovenije še ni v celoti vrisana, na karti Kočevsko pa je.).

▲Po dokaj strmem vzponu (cca.100 višinskih metrov) prikolesarimo na sedelce in do kapelice Sv. Ane.

▼Od tod v hitrem spustu zdravimo do Kolpe. Sledijo vasi Kuželj, Gladloka in Grivac in Petrina (225 m n. v. ←[24]). Pri mejnem prehodu Petrina pridemo na asfaltno cesto Delnice - Kočevje. Po ravnem se pripeljemo v vas Potok (223 m n. v. ←[25]), kjer zavijemo levo, v smeri kažipota za Potok.

▲Peljemo se mimo poslopj žage do križišča (250 m n. v. ↑ [26]), kjer gremo naravnost (Desni odcep, ki prečka mostiček, pelje v smeri kažipota za zaselek Jakšiči.) in mimo zadnje hiše na levi do konca asfalta za ostrim levim ovinkom (Na kartah je napačno vrisano, kot da gre cesta, ki pelje na Stružnico, skozi vas Jakšiči, kar je napačno!). V zmernem vzponu se pripeljemo do peskokopa, potem pa nadaljujemo bolj strmo v vas Planina (360 m n. v. ↑ [27]). Med hišami kolesarimo do zadnje domačije in naprej po ozki, slabi in kamniti gozdni cesti, ki je bolj podobna kolovozu kot cesti. V srednje strmem vzponu pridemo do prvega desnega ovinka (440 m n. v.), od tod pa v nekoliko

bolj napornem, a zelo enakomernem vzponu do drugega (520 m n. v.). Še naprej se dvigamo enakomerno, brez daljših izravnjav. Na n.v. 660 m, pri tabli Lovski Gradič, je prva jasa in izravnava. Na razcepu (665 m n. v. → [28]) malo naprej krenemo po bolj zvoženi cesti desno (Odcep levo se kmalu slepo konča.), ki se vzpne v zmeren klanec. Peljemo se med železnimi stebrički (Zapora brez verige!) in v srednje strmem vzponu prikolesarimo do lovske kočice in na križišče (700 m n. v. ← [29]), malo naprej. Tu zavijemo levo (Desna smer pelje v Banjo Loko, slaba cesta naravnost pa je slepa.). 500 m naprej je razcep (697 m n. v. → [30]). Na njem zavijemo desno na gozdno cesto št.79 (Napis na cestnem kamnu!). V rahlem, enakomernem vzponu prikolesarimo na obračališče, kjer je ceste konec (755 m n. v. ↑ [31]).

▼Nadaljujemo naravnost po solidnem kolovozu. Najprej se kratko spustimo, potem pa gre kolovoz zelo položno navzdol. Po slabem kilometru se priključimo na gozdno cesto (730 m n. v. → [32]). Zavijemo desno (Leva smer se slepo konča.) in se peljemo v zmernem spustu do razcepa (640 m n. v. ↑ [33]) na izhodu iz gozda. Tu gremo naravnost po boljši cesti (Slabša pelje levo pod vrh Borič; v Atlasu ni vrisana.). V položnem spustu prikolesarimo na izravnavo na travnatem kraškem polju s požiralniki.

▲V položnem vzponu pridemo do križišča (600 m n. v. ← [34]) s cesto, ki pelje v D. Brigo. Tu zavijemo levo, peljemo mimo Lovskega doma Briga in naprej skozi vas D. Briga (Kratek odsek ceste skozi vas je asfaltiran.) do G. Brige. Na križišču za vasjo (620 m n. v. ← [35]) gremo levo, po širšem asfaltu (Ožji, ki gre desno, pelje v Prežulje.).

▼Kratko se rahlo spustimo, potem pa nadaljujemo po ravnem do mostička čez Briški potok.

▲Tu se začne vzpon. Na vrhu klanca pridemo do poslopja na levi. Sledi izravnava (690 m n. v.) na planoti. Nadaljujemo rahlo navzdol, mimo raztresenih, večinoma zapuščenih poslopij in se pripeljemo v Borovec pri Kočevski Reki. Na križišču (676 m n. v. → [36]) pri Kmetiji odprtih vrat zavijemo desno in kolesarimo naprej po asfaltni cesti v smeri kažipota za Kočevsko Reko.

▼Kmalu se začnemo spuščati. Na koncu klanca pridemo do mostu (520 m n. v.) čez Mokri potok.

▲Čaka nas še zadnji klanec navzgor in za njim izhodišče - Kočevska Reka.

KOMENTAR

To je ena najdaljših in najnapornejših enodnevnih tur v vodniku (Možnosti za prenočevanje so slabe.). Je izjemno zanimiva, saj poteka po nedotaknjenih, prvinsko divjih predelih samotnih kočevskih gozdov. Zahteva odlično fizično pripravljenost in dojemljivost za dobro orientacijo, pa tudi tehnično znanje. Na strm, skrit prehod čez Strmo reber sem še posebej ponosen, saj gaje bilo zelo težko najti. Med Čabrom in Petrino je to sploh edina možnost, po kateri se lahko z Goteniške in Borovške gore s kolesom spustimo v dolino Kolpe. Odsek ob reki je bolj umirjen in romantičen. Prehod iz doline Kolpe nazaj na Stružnico, ki je podaljšek Borovške gore, pa je spet divji in samotni (Pri svojem obisku sem opazil risa, ki ga redko vidimo.).

SEZNAM KOLESARSKIH SERVISOV

Kočevje, Lovšin Fravc, Remihova 21, tel. 061853 682

Ribnica, Pirker Janez, Gorenjska 61, tel. 061860 345

